

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA Ipătescu Nr. 29 Bis. TEL. 2.74.23

ABONAMENTE

	Anual	6 luni
Pentru instituții	Tel 5.000	3.000
Pentru organizații politice, organizații de masă și presă	2.500	1.600
Pentru particulari	1.600	800

IN FAȚA UNEI COTITURI

HOTĂRÂTOARE

de N. Zahariadis

Au trecut mai mult de 40 de zile, de atunci când a început ofensiva monarho-fascistă — denumită de înamic „Coronamentul”, „sfârșitul” — în Pindul de Nord. Si astăzi oricine poate să tragă anumite concluzii militare și politice, atât pentru prezent cât și pentru viitor.

Monarho-fasciștii și patronii lor americanii au început ofensiva lor de primăvară, „sfârșitul”, sub presiunea unei situații care nu le dădea prea multă libertate în alegerea locului unde să dea luptă și în mișcări. Planul lor este cunoscut: prin campanii parțiale și limitate, intenționau să slăbească în așa grad forțele împăraștiate ale Armatei Democrate a Greciei, devreme ce nu era posibil să le nimicească pe toate definitiv, — astfel încât la începutul verii să poată, — fără nici un fel de frică de diversiuni serioase în spatele armatei lor, — să concentreze cel mai mare număr de forțe în Pindul de Nord unde sperau ca prin uriașa lor superioritate tehnică, mai întâi de toate în artillerie, și cu stăpânirea completă a văduhului să întuiască și apoi să nimicească forțele mai importante ale Aarmatei Democrate a Greciei. După aceea ar fi „curățit” și celelalte cuiburi de partizani și astfel ar fi putut să înainteze mai departe, să facă spre toamnă noui alegeri și să prezinte în acest fel Grecia ca o țară unde s-a restabilit ordinea și a triumfat democrația occidentală și prototipul american pentru organizarea post-belnică a statelor. Aici trebuie adăugat că din partea americanilor, o sfîrșit de lîmpezire favorabilă în chestiunile grecești se impune în mod imperios. Grecia este un inel din lanțul anglo-american care trebuie să înconjoare din punct de vedere strategic Uniunea Sovietică și Europa cu Democrațiile Populare. Si americanii se grăbesc să consolideze politicește și să pregătească din toate punctele de vedere puntea lor strategică la marginea de Sud-Est a Europei.

Monarho-fascismul era împins să înfăptuască repede acest plan pentru că situația economică și

politică așa cum se desfășura și se desfășoară în țară, nu-i lasă altă ieșire. Cu toate că avea aliații pe americani și era protejat de aceștia, monarho-fascismul n'a cunoscut pe câmpul de luptă decât numai eșecuri.

Aceasta slăbește mult poziția lor politică și mărește dezagregarea și certurile din rândurile sale, chiar dacă falitul și acum gonitul Griswold avea o grija deosebită pentru a preîntâmpina sau a aplana, cu binișorul sau cu amenințări, certurile din rândurile cîlciui monarho-fasciste. În același timp, desfășurarea generală a războiului creiază serioase greutăți economice pentru reacțiune și o obligă să ia măsuri drastice antipopulare, fapt care mărește nemulțumirea și indignarea în massele poporului și mărește obstacolele politice pentru monarho-fasciști.

Aci trebuie să lîmpezim faptele pentru a doua oară: fără ajutorul imperialist străin, monarho-fascismul ar fi dat faliment și s-ar fi năruit de mult timp. Si acum încă, cu tot ajutorul ce-l primește, el se află în pragul falimentului.

a) Cu s-o scoată la capăt și trebuiește o victorie contra Armatei Democrate, hotărâtoare și reală, (nu mincinoasă ca acele pe cari de multe ori le-au trâmbișat Sofulis, Tsaldaris și compania) care ar fi scăzut pentru un timp oarecare perspectiva majorității poporului, pentru o rezolvare liberă a problemei noastre populare și democratice. Monarho-fascismul ar fi putut să înainteze astfel mai sigur și fără dificultăți, la întregirea operei sale antipopulare și reacționare, așa cum îi ordona stăpâni săi americanii. Iată care era situația grea care nu lăsa monarho-fascismului o mare libertate în alegere și în mișcările sale.

Sub aceste auspicioase a început monarho-fascismul să realizeze planul său în 1948. Se grăbă să învingă. Si această grăbă, dintr'un punct de vedere, îl infundă. A început campania lui în Epir, Murgana. A încercat de două ori, dar tot de

două ori și-a frânt gâtul. Aici nu a reușit să facă nimic. Scopul său, care era să-și asigure dintr-o parte flancurile, a eşuat. Unitățile noastre l-au învins și i-au deschis după aceea în Lakka-Suli și la Pogoni noui răni. Aceeaș scop al său n'a reușit în mod fundamental nici în regiunea Macedonia Centrală și Orientale unde a făcut campanii consecutive locale. Dintr-un punct de vedere și aci l-a mâncat graba. Atât de mult îl presa necesitatea politică pentru un rezultat repede și serios contra forțelor importante ale Armatei Democrate a Greciei, încât nu a avut nici forțe disponibile ca să urmărească rezultate hotărîtoare pe flancurile sale. În Peloponez, unde cu toate previziunile monarho-fascismului, Armata Democrată a Greciei, în puținele luni, a mărit aproape de opt ori forțele, dușmanul, chiar dacă a permis lovitură serioase, nu a încercat nimic serios, fiindcă nu dispune nici de forțe și nici de timp.

Astfel monarho-fascismul urmărid visul său de vară, de a nimici la Grammos Armata Democrată Greacă, vede creindu-se în inima Peloponezului, o regiune liberă, mult mai mare și mult mai importantă decât regiunea Grammos și forțele Armatei Democrate Grecești din Peloponez devenind repede mai numeroase, prea repede cu perspectiva și posibilitatea temeinică de a ajunge la puterea armatei monarho-fasciste care luptă la Grammos. Aceasta este soarta reacțiunii. Acolo unde socotește că și închide o rană, i se deschide o altă rană într'un punct și mai periculos.

Astfel, la sfârșitul primăverii anului 1948, monarho-fascismul, sub presiunea unei reale nevoi politice și fără să atingă, chiar și pe o scară mică, cele mai parțiale obiective ale sale, începe, silit fiind, partea întâia a acțiunii sale: campania din Rumeli, căreia, — spre deosebire de numirea ce o dă campaniei sale din Pindul de Nord „sfârșitul”, îi dă numirea de „zorile”.

Așa dar, „zorile” la Rumeli și „sfârșitul” la Grammos! Campania în Rumeli, cu tot caracterul ei spectaculos (mii de copii, femei și bătrâni masacrați și pustuire totală) și partea ei impresionantă (au fost ocupate pustietăși și terenuri aride), nu a dat monarho-fascismului nici un rezultat hotărîtor. Mai întâi, forțele principale ale Armatei Democrate, exact în preajma campaniei, primiseră din partea Comandamentului General al Armatei Democrate a Greciei, în cadrul planurilor sale generale, misiunea specială de a se strecura din regiunea Rumeli, spre nord. În al doilea rând, monarho-fascismul nu a putut să uzeze în mod serios nici chiar miciile unități ale Armatei Democrate care rămăseseră pe loc, și care încă și astăzi se mai strecoară în regiunea Rumeli. Acest adevăr crud, dușmanul l-a simțit, îi simte și-l va simții și de aici înainte în regiunea Rumeli cu încă și mai mare durere.

Monarho-fascismul a început în „Zorile” lui din Rumeli pentru că perspectiva de înaintare Armatei Democrate Grecești spre Parnitha îi creiau o serioasă presiune spre Atena și Pireu.

Dar după Rumeli, fără să piardă timpul în Thessalia, înamicul a concentrat forțele sale în Pindul de Nord, unde la 14 Iulie a început fără încasa să luptă finală pe care denumit-o „coronamentul” — „sfârșitul”. În acest timp a fost si-

lit de forțele puternice ale Armatei Democrate din Epirul de sud și de vest să se încurce într-o nouă campanie pe care a denumit-o „peston”, campanie care i-a creeat și îi creează cerioase complicații și dificultăți neașteptate.

Și acum, după 40 de zile de luptă, a bătăliei denumită „sfârșitul”, după trâmbițarea bătăliei „zorilor” i se punte o implacabilă dilemă, o întrebare îngrozitoare se punte pentru întreaga reacție băstinașe și străină: ce se petrece în Pindul de Nord și în Grammos? Este vorba de încununarea bătăliei „zorilor” printr-un „sfârșit” fericit sau este vorba de un eșec, de un asfintit? În Pindul de Nord monarho-fascismul și-a concentrat toate forțele sale, tot ce a avut și tot ce n'a avut. S'a pregătit căt a putut mai bine. A adus și readus acolo regi și regine, Sofuli și Tsaldari. Au venit miniștri și generalissimi, băstinași și străini. Au sosit acolo în grabă, abea ținându-și sufletul, miniștri și generali venind din America. A mai sosit încă, furiându-se ca un gangster, generalul englez Kroker, comandanțul forțelor britanice din Orientul Mijlociu care a vizitat în ziua de 20 Iulie frontul din Pindul de Nord. La rândul său, a dat și el sfaturi. S'au adunat din multe părți, dar toți aveau aceeași convingere: În puținele zile, cel mult într-o săptămână sau două, vor fi nimicite aici în Pindul de Nord forțele importante ale Armatei Democrate, vor „curății” această mare inimă a parțizanilor și apoi, totul va fi lăptă și miere. Au uitat însă că inima Armatei Democrate este foarte mare. Că nu este una singură, ci milioane de inimi, și că pentru a nimici Armata Democrată a Greciei trebuie să fie stinse unele câte una toate aceste inimi, adică să nimicească tot poporul grec, toată Grecia, fapt care este imposibil. Dar în aceasta, în acest amânat s'au înșelat. Si de aici începe noua lor tragedie.

Ce avem azi în realitate în Pindul de Nord și care este urmarea acestor fapte care se petrec aici pentru toată desfășurarea politică din Grecia? Concluziile noastre le putem formula mai jos:

1) Armata monarho-fascistă și conducerea ei americană, după lupte care durează de 40 zile și unde a avut pierderi îngrozitoare, nu a reușit pe deplin în niciunul din scopurile pe care le urmărea.

2) Rezultatul este deopotrivă catastrofal în ce privește moralul soldaților și chiar al ofițerilor care și fac serviciul în armata monarho-fascistă.

Generii slabii de minte din Atena și America și inteligențele militare ca Sofulis și Tsaldaris umpluseră capetele soldaților și ale rezerviștilor care compun gărzile naționale cu această poveste: Veți face încă un efort ușor la Grammos și după aceea toate se vor sfârși; vă veți duce la casele voastre să vă odihniți! Dar soldații au înfruntat o realitate aspră în Pindul de Nord, pe care o plătesc cu mii de leșuri. Aceasta a avut o influență dezastruoasă asupra lor. Aci, în Pindul de Nord viermele descompunerii roade armata monarho-fascistă, care niciiodată nu a fost prea reputată pentru moralul ei. În ce privește rezistența morală, cele 40 de zile din Pindul de Nord, au creaț în armata monarho-fascistă O NOUA SITUATIE care produce conducerei o neliniște bine îndreptățită.

3. Nu este mai puțin serios efectul în massele populare dela orașe și sate, unde fascismul continuă să oprește poporul. Multe straturi largi ale poporului văd acum cu propii lor ochi, că Armata Democrată a Greciei înfruntă victorios cea mai mare campanie a reacțiunii, care este susținută bănește de America și pe care o conduc minti "strategice" anglo-americane. Sovăelile și retinențele în marile masse populare descresc. Criminala și bestiala teroare se evidențiază și în ultima analiză, fără efect. Sucecsele Armatei Democrate a Greciei și politica economică exterminatoare pentru popor pe care o aplică stăpânitorii american și slugile lor monarho-fasciste, deschid ochii masselor. La Atena, Pireu, Thessalonic se naște și înflorește un val de rezistență a masselor contra monarho-fascismului și a stăpânirii americane, val care grăbește ritmul descompunerii în tabără reacțiunii.

4) Politica aventuroasă și anti populară a monarho-fascismului se clocnește de mult timp de o situație imposibilă. Jaful, scandalurile, hoțiile și pa-namalele, întăresc dezaggregarea.

Monarho-fascismul speră că succesul militar hotărîtor îl va crea și aci o oarecare putere de echilibru. Acum lucrurile s'au întors pe dos și întăresc haosul în care el se află. Capetele economice din Atena nu pot înțelege încă, cu toate că o văd cu proprii lor ochi, că o politică economică aventuroasă, care slujește un răsboi și mai aventuros și anti-popular, poate să înghețe miliarde de dolari, dar la sfârșit va arunca în șanț răsboiul aventuros după cum și răsboiul aventuros la sfârșit aruncă și el în șanț și sfarmă politica economică aventuroasă și economia acesteia.

5. Concluzi finală care apare din cele de mai sus poate să fie exprimată astfel: În Pindul de Nord, mai mult decât înainte s'a eufremurat piedestalul reacțiunii și ocupației străine. Criza generală în păturile conducețoare ale Greciei se înțelegește la maximum. Singura scândură de salvare monarho-fascistă o văd numai în intervenția armată străină contra Armatei Democrate a Greciei, și o cer aceasta stăruitor. Dar în actuala situație internațională, această scândură este destul de nesigură și putredă. În anumite cercuri din clasele conducețoare, situația militară fără ieșire, întărește pozițiile pentru o înțelegere. Pe de altă parte, în straturile largi ale poporului, și în special printre soldații gărzii naționale, dorința pentru pace și liniște căștigă zi de zi teren și ia chiar formele pozitive ale unei mișcări și acțiuni în masă. Aceasta creiază o climă mai propice în folosul unei înțelegeri, pentru că mulți, chiar reacționari, văd numai în aceasta posibilitate care să le permită să evite falimentul și năruirea lor sigură. Cele de mai sus arată că, în fața noastră, succesele Armatei Democrate și Rezistența Națională, care astăzi se manifestă mai puternic, fac să se întrevadă o hotărîtoare cotitură pentru evoluția noastră internă în folosul dorințelor și obiectivelor poporului. Nu începe nici o îndoială că ne apropiem de o cotitură hotărîtoare în evoluția noastră. Această evoluție o determină cea ce se poate numi minunea dela Grammos. Această minune pe care miniștri și generalii, conducețorii militari englezi, ca de pilă Kreker, regi, primminiștri, miniștri și genera-

luișimi o văd, își freacă ochii și nu o pot opri. Această minune are un nume simplu: luptătorul Armatei Democrate!

Ne găsim așa dar, în fața unei cotituri. Ritmul și întinderea ei o va stabili capacitatea noastră. Nu numai să reținem și să nimicim mai departe massa dușmanului, — care după reînnoirea ce o face forțelor sale este obligat să reinceapă măcelul în masă al soldaților săi, pentru că nimic altceva nu-i rămâne de făcut — ci să trecem la contra-ofensivă, ca să-l respingem și să-l gonim. Aici se găsește acum cheea situației.

După lupte grele și după și mai grele încercări, care durează de peste 40 de zile, se naște din realitatea faptelor o întrebare care cere răspuns. De ce în Pindul de Nord lucrurile a uitat o întorsătură contrarie așteptărilor grupului Van Fleet și Griswold, ale regilor, Sofușilor și Tsaldarilor, ale șefilor de Stat Major și al Kitrilakilor, care toți împreună și fiecare în parte au declarat, au proclamat, au trâmbițat și au tipat de nenumărate ori că la Grammos s'a terminat cu „bandele” și că aici ele își vor găsi „sfârșitul”? De ce, dimpotrivă, s'a justificat și se justifică linia și perspectiva Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei Libere și a Comandamentului General al Armatei Democrate?

Puterea de neînvins a Armatei Democrate a Greciei are o explicație științifică:

1) Armata Democrată a Greciei duce o politică dreaptă, grecească, populară și democrată; o politică în mod unic dreaptă pentru Grecia și poporul ei. Această politică o leagă de popor, este sursa puterii sale de neînvins. Înțelesul și sensul caestei politici este: Cu cât Armata Democrată este mai puternică în apărarea drepturilor poporului, cu atât ea oferă mai hotărît tuturor și mai ales soldaților și membrilor Gărzilor Naționale o înțelegere cinstită și democrată, astfel ca Grecia și copiii săi să-și găsească pacea și liniștea. În aceasta constă puterea noastră. Puternici și invincibili în răsboi, unde stricăm plinurile americanilor și monarho-fasciștilor și întotdeauna dispusi pentru o înțelegere, căci aceasta este interesul Greciei și al poporului.

2) Conform politicei sale juste, Armata Democrată a Greciei întocmește o strategie științifică, care-i permite nu numai să prevadă la timp planurile inamicului, dar să-și stabilească just planul militar al războiului, luând toate măsurile pentru realizarea lui.

3) Armata Democrată a Greciei în baza justei sale politici și strategiei și în focul răsboiului, a educat și a pus în evidență mii de cadre ale sale, care au învățat cu măestrie să utilizeze temele tactice și să scoată la capăt cu un dușman care a pornit în condiții mai bune.

4) Democrația și popularitatea, care constituie caracterul ei, dau bărbăților săi luptători un moral înalt, un eroism inegalabil și un spirit de sacrificiu, făcându-i capabili să după cum a arătat în Pindul de Nord, să scoată la capăt cu un dușman care este de zece ori mai mare din punct de vedere numeric și de o sută de ori mai bună înarmat. Luptătorii Armatei Democrate au învățat să întrebuițeze bina arma, să lupte încă și mai bine și să știe nu munai să învingă în răsboi pe osfașul din față lor, dar să-l lumineze cu vorba și cu scrisul, să-l învingă prin această lă-

murire, adică prin dreptatea cauzei lor, prin patriotismul superior și prin înalta civilizație. Aici se află o mare forță pe care nimenei nu trebuie să o subevalueze. Această superioritate a fiecărui luptător în toate direcțiile, superioritate care trăște și triumfă, chiar atunci când soldatul este înfometat și desculț, — este „bomba noastră atomică“.

5) Deasemeni, invincibilitatea Armatei Democrate a Greciei se află și în faptul că mișcarea noastră populară eliberatoare este o parte constitutivă și formează o bucată inseparabilă din lagărul popular democrat mondial, unde găsește o neînrmuită simpatie și forță.

Armata Democrată a Greciei duce un război revoluționar popular eliberator. Aceasta și experiența din mișcarea proletară socialistă mondială, îi dă posibilitatea de a pătrunde în mod creatoriu învățărurile din știință militară revoluționară și din tehnica răbsorului, lucru care în acest domeniu îi asigură o indiscutabilă superioritate față de dușmanul său. Armata Democrată a Greciei are sufletul invincibil pe care-l au numai comuniștii, cei mai avantgardiști creatori ai săi, cei mai atașați, cei mai simpli și plini de spirit de sacrificiu luptători ai săi, cari prin exemplul lor strâng în jurul lor între o bucată de granit pe toți luptătorii săi și întreg poporul. Este lege că: acolo unde comuniștii deșin crenelor, acolo Armata Democrată a Greciei este invincibilă, acolo dușmanul nu trece niciodată, acolo inamicul este totdeauna nimicit.

Iată cum se explică că un pumn de eroi ai Armatei Democrate au învins și au făcut pe Goliați de râs în Pindul de Nord:

* * *

De peste 40 zile, Armata Democrată a Greciei destramă dureros visul de vară al monarho-fascismului în Pindul de Nord. Acum, în aceste zile avem o pauză. Trebuie să credeți cu certitudine că mai înainte de a se tipări aceste rânduri, reacțiunea va repeta, cu forțele de care mai dispune, încercarea sa de-a cuceri Grammosul. Însă nu poate să facă nimic, deoarece pentru moment, stăpânii americani n'o lasă să-și facă alegerea. Monarho-fasciștii aduc la Ianina, chiar Corpul I Armătă cu Tsakalotos împreună, și speră dela acesta vești mai bune. Însă, cu aceeași certitudine trebuie să știi că prin nouă lor atac, scopul strategic al Conducerii monarho-fasciste, care este să nimicească în Pindul de Nord cele mai bune unități ale Armatei Democrate, va eșua.

În Pindul de Nord Armata Democrată a Greciei, ca o armată eliberatoare populară, în grea încercare de 40 de zile, s'a maturizat, s'a călit și a întărit. A învățat: a) Să organizeze și să păstreze cu dărzenie pozițiile sale, cu toată superioritatea forțelor dușmnae în artillerie, mortiere, aviație, b) A învățat să înfrunte în mișcare un dușman mult mai numeros. c) A învățat și a

ceasta este cel mai important, nu numai să învingă ostașul cuarma, dar și să-l lumineze să-l învingă cu vorba, oferindu-i pacea, liniștea, atunci când monarho-fasciștii și anglo-americanii îi cer sângele și viața.

În Pindul de Nord, Armata Democrată a Greciei și-a văzut singură puterea și aceasta a marit încrederea în sine însăși. În Pindul de Nord Armata Democrată a Greciei a arătat întregul popor și lumii întregi, că monarho-fascismul este un putregai și un dezastru pentru Grecia. Să că Armata Democrată reprezintă un viitor palpabil, plin de forță, un viitor de neînvins și plin de speranță pentru patria noastră. În Pindul de Nord Armata Democrată a Greciei a mai nimicit și pe neincrezătorii, pe oportuniștii, pe lași, cari nu credeau în victoria noastră, și pactizau cu monarho-fascismul prelungindu-i astfel zilele.

În Pindul de Nord am deschis mormântul monarho-fascismului. Acum mai rămâne să-l aruncăm înăuntru. Lupta va fi aspră și grea. Dar noi am arătat că putem s'o scoatem la capăt cu toate greutățile. Nu trebuie însă să fim încrezuți. Trebuie să privim cu ochii desciși, să ne îndrepătăm greșelile și slăbiciunile pe cari le-am arătat în aceste 40 zile. Să ne încleștăm dinții. Să ne adunăm toate puterile oriunde să găsi ele, pentru a întări încă și mai mult Armata Democrată. Să stârnim furtuni populare și în orașe. Să să fim gata oricând, atunci când încercările monarho-fascismului încep să slăbească, să-l nimicim.

Prin lupta noastră de până acum, dar mai ales, prin eroismul inegalabil al vitejilor noștrii din Pindul de Nord au adus desvoltarea neastră internă la o cotitură hotăritoare.

Problema de acum este: Cine va rezista mai mult, cine se va dovedi mai puternic, cine va avea cei mai rezistenți nervi, acesta va câștiga cotitura. Toate evenimentele arată că avem toate posibilitățile să o câștigăm noi. La fel ca până acum, și încă mai hotăritor, să-și îndeplinească fiecare datoria. Să să-și dăruască toate puterile. Ajunge să punem în mișcare toate posibilitățile noastre și să punem tot sufletul în cauza noastră. Atunci, ne vom arăta mai puternici și vom învinge. Mai mult ca oricând, lozinca noastră rămâne:

„TOȚI LA ARME!

TOTUL PENTRU VICTORIE!!

(Articol publicat în Nr. 8 din August 1948, al Revistei DEMOCRATICOS STRATOS „Armata Democrată ORGAN MILITAR ȘI POLITIC LUNAR AL COMANDAMENTULUI GENERAL AL ARMATEI DEMOCRAȚE A GRÈCIEI; de asemenea acest articol a fost transmis de postul de Radio Grecia Liberdă)